

Tajná náuka rosekruciánov	je u rosekruciánov	Duša Sveta
DUŠA SVETA	reprezentované	alebo Duch Sveta.
V tajnej náuke rosekruciánov	symbolom kruhu	V iných je to známe
nájdeme nasledujúci	obsahujúcim vo svojom	ako Logos či Slovo.
Druhý aforizmus:	strede čiernu bodku či bod.	V ďalších ako Stvoriteľ.
Druhý aforizmus	Kruh samozrejme	Duch toho konceptu
Zárodok	predstavuje	je takýto: že z
v kozmickom vajci	Nekonečného Nezcjaveného	nepodmienenej podstaty
na seba berie Formu.	a čierna bodka alebo bod	Nekonečného Nezcjavenia
Plameň je znovu zapálený.	predstavuje Ústredný bod	povstala Živelná
Čas začína.	nového Zcjavienia –	a Univerzálna Duša,
Vec existuje.	„Zárodok	zaodetá v odevoch
Činnosť začína.	v Kozmickom Vajci“	tej najjemnejšej
Páry protikladov	ako starí okultisti	živeľnej formy Hmoty,
náhle vznikajú.	poeticky vyjadrili	ktorá v sebe obsahovala
Duša sveta je zrodená	túto myšlienku.	mohutnosť
a prebúda sa	Rosekruciánsky koncept	a latentnú možnosť
do zcjavienia sa.	Duše Sveta –	všetkých budúcich vesmírov
Prvé lúče nového	Prvé Zcjavienie –	nového Kozmického Kruhu,
kozmickeho dňa	korešponduje	alebo Kozmického Dňa.
sa objavujú na horizonte.	s podobnými koncepciami	Táto Duša Sveta
V tomto Druhom aforizme	nájdеныmi v rôznych formách	sa nazýva
Stvorenia	vo väčšine starobylých	v Druhom Aforizme
je rosekrucián nasmerovaný,	tajných učení	ako „Zárodok vo vnútri
aby upriamil svoju pozornosť	niekoľkých veľkých	Kozmického Vajca“,
na koncept Duše sveta –	ezoterických škôl filozofie.	pretože rovnako tak je
Prvé zcjavienie sa	V niektorých filozofiách	považovaný za malý
Večného Prapôvodcu.	je to známe ako	zárodok vo vajci,
Táto Duša sveta –	„Anima Mundi“	ktorý postupne naberá
Prvé zcjavienie –	alebo Život Sveta,	na veľkosti a zložitosti

a berie na seba	starobylých filozofiách;	Výkonnej Príčine.
Formu a Aktivitu.	a v skutočnosti	Odborník
Symbol	možno povedať,	na históriu filozofie
Kozmického Vajca,	že v jemne ukrytých formách	povedal o koncepte
ktorého je Duša Sveta	tkvie v základoch všetkých	Logosu: „Logos,
Oživujúcim Zárodokom,	najlepších moderných	existujúci ako medzistupeň
je symbol veľmi starý	filozofií. Vo filozofickom	medzi Bohom
a veľmi rozšírený	koncepte Logos	a Svetom,
v starobylom svete.	nájdeme inú	je rozptyľovaný
O koncepte Duše Sveta	a pokročilejšiu formu	po svete zmyslov.
v nejakej forme	toho istého	Logos neexistuje
interpretácie	základného konceptu.	od Večnosti ako Boh,
a pod jedným	Pojem Logos	a predsa jeho genéza
z mnohých mien,	sa prvýkrát stal významný	nie je ako naša vlastná
možno povedať,	vo filozofii	a ako genéza všetkých
že je prakticky univerzálny.	Heraklita z Efezu,	ostatných stvorených bytostí.
Na mnohých	kde sa objavuje	Je Prvo-Splodený
starobylých školách filozofie	ako Zákon Prírody,	z Boha a pre nás
bolo vyučované,	objektívny vo svete,	nedokonalé bytosti
že existovala	dávajúci pohybom vecí	je takmer ako Boh.
Anima Mundi	poriadok a pravidelnosť.	Prostredníctvom
alebo Duša Sveta, ktorej	Logos sformoval	pôsobenia Logosu
boli všetky individuálne duše	dôležitú časť	Boh stvoril Svet.“
zrejme oddelenými	stoického filozofického	Vo filozofickom koncepte
(hoci vlastne nie	systemu.	Stvoriteľa
oddelenými) jednotkami.	Aktívny Princíp	nachádzame ďalšiu formu
Presvedčenie,	jestvujúci vo svete	toho istého
že Život bol Jeden,	nazývajú Logos,	základného konceptu.
je vyjadrené takmer	pojmem podobne	Stvoriteľ
vo všetkých najlepšíh	použitý pri Univerzálnej	bolo meno dané

platónskymi filozofmi, exaltovanému a tajomnému pôvodcovi, prostredníctvom ktorého Boh stvoril vesmír, ako sa predpokladalo. Bol podobný Postate Boha panteistov a „Živej Podstate“ z ostatných filozofických škôl. Stvoriteľ bol Život Sveta alebo Univerzálny život, ktorého sú všetky nespočetné životy konečných tvorov len iskrami v plameni či kvapkami vody v oceáne. A predsa vo svojom pravom význame nebol koncept Stvoriteľa stotožňovaný s konceptom Boha, ale bol skôr konceptom Prvého Veľkého Prejavenia Boha, prostredníctvom ktorého On tvorí a udržiava Svet. Myšlienka Univerzálnej Vôle,	prvotného prejavenia Boha, existujúca v Srdci Prírody a pôsobiaca pri vytvorení a udržiavaní Vesmíru, sa nachádza v mnohých moderných filozofiách. Cudsworth, anglický filozof sa usiloval vyjadriť túto konceptiu vo svojej idei „Plastickej Prírody“ o ktorej hovorí: „Nezdá sa byť také príjemné, že Príroda ako vec odlišná od Božstva, by mala byť celkom nahradená alebo nič neznamenjajúca, Boh Samotný konajúci všetky veci okamžite a zázračne; z čoho by tiež vyplývalo, že sú všetky vykonané buď nútene alebo použitím sily, alebo inak umelo a žiadna z nich nejakým ich vnútorným princípom.	Tento názor je ďalej vyvrátený tým pomalým a postupným procesom, ktorý v generácii vecí, ktoré by sa zdali byť iba márnou a nečinnou pompou alebo bezvýznamnou formalitou, keby hybná sila bola všemohúca; ako tiež pri tých chybách a zmätkoch, ktoré sú páchané, kde je hmota absurdná a neprítomná; čo dokazuje, že hybná sila nie je neodolateľná a že Príroda je taká vec, ktorá nie je úplne neschopná (ako ľudské umenie) byť niekedy frustrovaná a sklamaná indispozíciou hmoty. Zatiaľ čo všemohúca hybná sila, ako by mohla urýchliť svoju prácu v okamihu, tak by to vždy robila
---	---	--

neomylné a neodolateľné, a žiadna hlúposť či neobľomnosť hmoty by jej nikdy nebola schopná brániť či spôsobiť zbabranie či tápanie v čomkoľvek. Preto, keďže všetky veci nie sú vytvorené ani náhodne alebo neriadeným mechanizmom hmoty, tak ani o Bohu samotnom nemožno uvažovať, že robí všetky veci okamžite a zázračne, mohlo by byť vyvodené, že pod ním existuje Plastická Príroda, ktorá ako spodný konečný podriadený nástroj, namáhavo vykonáva tú časť jeho prozreteľnosti, ktorá spočíva v pravidelnom či systematickom pohybe hmoty; avšak tak isto okrem nej existuje aj vyššia prozreteľnosť, ktorá môže byť uznaná ako dozerajúca nad ňou,	ktorá často vyplňa jej nedostatky a niekedy ju riadi, pretože Plastická Príroda nedokáže konať voliteľne ani bez obozretnosti.“ Iné filozofické školy obzvlášť tie, ktoré založil Schopenhauer, postulovali prítomnosť Univerzálneho Ducha (ktorého hlavným atribútom je Túžba-Vôľa), z ktorého vznikol vesmír bytostí. Tento Univerzálny Duch je ponímaný ako naplnený túžbou, žiadostivosťou, hľadaním, usilovaním sa vyjadriť sám seba v javovej existencii. Schopenhauer to volá „Vôľa žiť“. Je popísaná skôr ako inštinktívna než intelektuálna a ako vytvárajúca intelekt, s ktorým lepšie slúži účelom seba vyjadrenia. Iní filozofi sa ďalej zaoberali	hlavnými líniami Schopenhauerovho konceptu s rôznymi modifikáciami. Rovnakú myšlienku vyjadrili niektorí starí budhistickí filozofi, samotný termín „vôľa-žiť“ je používaný na vyjadrenie základnej podstaty Univerzálneho ducha. Treba ale poznamenať, v takých filozofiách je Univerzálny Duch považovaný skôr za Večného Prapôvodcu než za jeho Prvý Prejav. Rovnakým spôsobom isté školy mysliteľov postulujú existenciu „Živej Prírody“, ktorá sa prejavuje v nespočetných živých tvoroch a veciach – všetky Veci vo vesmíre sú považované, že majú Život v nejakej forme či miere, ako vskutku aj rosekruciánske tvory pojímajú.
---	---	---

Musí byť ale vždy	a Zmena je	záverečného zachvenia.
poznamenané,	podstatou Času	A opäť:
že v Tajnom učení	a Čas	„Páry protikladov
rosekruciánov	je meradlom Zmeny.	náhle vznikajú.“
Duša Sveta	A opäť: „Vec existuje.“	Ako celá Vecnosť
nie je považovaná	To preto,	je sprevádzaná
za Nekonečnú Realitu	že Duša Sveta	prítomnosťou
ale iba za jej	je skutočne Vec,	Párov Protikladov –
Prvý Prejav,	so všetkými vlastnosťami	kontrastujúcich skupín
z ktorého všetky	Vecnosti. Môže byť	vlastností, z toho vyplýva,
následné prejavy	definovaná a popísaná	že od prvého slabého dychu
vychádzajú a do ktorého	pozitívnymi výrazmi;	Ducha Sveta
sa nakoniec rozložia.	možno o nej uvažovať	začína diferencovanie
Duša Sveta	logicky a v zmysle	a polarita vlastností
nie je večná	intelektu, hoci možno	ich ukazuje.
ale naopak	nie je možné si ju predstaviť.	A opäť:
objavuje sa a mizne	A opäť: „Činnosť začína.“	„Duša sveta je zrodená
podľa rytmu	To preto,	a prebúda sa
Kozmických Nocí a Dní.	že od úplného počiatku	do prejavenia sa.“
Druhý aforizmus uvádza:	Zárodku	Duša Sveta sa prebúda
„Plameň je znovu zapálený.“	v Kozmickom Vajci	do aktívnych prejavov
Temné Svetlo znovu	existuje prejav	od okamihu
prepukne v Plameň,	Činnosti, Pohybu	svojho zrodenia.
v celej forme	a Zmeny.	Nachádzajúc v sebe
Duše Sveta	Duša Sveta	hnaciu túžbu
a nový Vesmír začína.	je sústavná	Vôle-žiť
Uvádza tiež:	a neprerušená aktivita	a Vyjadrenia,
„Čas začína.“	od okamihu	postupuje okamžite
Toto je považované za	jej slabého úsvitu	spolu s líniami
pravdu, pretože Zmena začala	až do okamihu jej	elementárneho Inštinktu

k príprave prejavu	než najtvrdšia oceľ či granit.	že Duša Sveta existuje
vyšších	Z tejto	ako IDEA
a zložitejších foriem	éterickej substancie	Večného Prapôvodcu –
života a činnosti.	Duša Sveta	presne tak, ako si v dennom
Prvé lúče nového	tká telá	sne či v úplnom sne
kozmickeho dňa	pre svoje prejavy,	môžeme predstaviť
sa objavujú na horizonte.	dokonca aj tie najhustejšie	Vec, že jestvuje.
S príchodom	formy hmoty – a dokonca	Alebo inými slovami,
Duše Sveta	najjemnejšiu telesnú formu	dokonca Duša Sveta existuje
nový Kozmický Deň	najvyšších foriem života,	výhradne ako OBRAZ
vskutku začal	ďaleko od našej	v Nekonečnej Predstavivosti
a pokračuje	pomerne hrubej	Večného Prapôvodcu
bez prerušenia	zemskej úrovne.	a nakoniec je len
až kým ho tiene	Rosekruciáni	TIENOM Skutočnosti
Kozmickej Noci	ďalej hovoria,	a nie Skutočnosťou samou.
opäť neovládnu	že nie je správne	Duša Sveta na Úsvite
v cyklickej postupnosti.	uvažovať o Duši Sveta	Kozmickeho Dňa
Rosekruciánske učenie	ako že bola stvorená	môže byť chápaná
hovorí, že Duša Sveta	„z ničoho“	ako snívajúci človek
nie je duša, ktorej chýba telo,	Večným Prapôvodcom,	práve prebudený
ale že naopak	a ešte menej uvažovať,	z hlbokého spánku
je zaodetá v odevoch	že bola stvorená	a usilujúci sa znovu získať
najjemnejšej	z hmotnej podstaty	vedomie seba samého.
éterovej substancie –	Večného Prapôvodcu	Nevie, čo to je
substancie o toľko jemnejšej	rozdelením, oddelením	ani nevie,
a éterickejšej	(taká myšlienka	že je len Ideou
než je Éter Vesmíru,	je považovaná za logicky	Večného Prapôvodcu.
materiálnych vedcov,	nemožnú a mylnú).	Keby mohla vyjadriť
aj keď ten druhý je oveľa	Naopak,	svoju myšlienku slovami,
jemnejší a éterickejší	je to chápané tak,	povedala by,

že vždy bola
ale spala
pred tým okamihom.
Cíti v sebe
túžbu vyjadrenia
a prejavenia sa,
spolu s nevedomými
a inštinktívnymi líniami –
táto túžba je časťou
jej podstaty a charakteru
a je do nej vsadená
obsahom Idey
Večného Prapôvodcu,
ktorý ju priviedol k bytiu.
Ako novonarodené dieťa
bojuje o dych
a začína hýbať končatinami.
Ako sa usiluje
a hýbe,
prichádza jej ohlas
z celej jej podstaty
a jej aktívny život začína.
A tu na moment zanecháme
Dušu Sveta,
usilujúcu o dych
a snažiacu sa pohnúť údmi
(obrazne povedané,
samozrejme).
Jej budúcnosť sa týka
nasledujúcich aforizmov.